

F. t. I. om Københavns kommunes styrelse.

Til § 1.

Bestemmelsen, der svarer til bestemmelsen i § 1, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse (lov nr. 223 af 31. maj 1968 med senere ændringer), angår lovens gyldighedsområde i forhold til den øvrige forvaltningslovgivning. Der er med bestemmelsen tilsigtet en afklaring af forholdet mellem styrelsesloven for Københavns kommune og speciallovgivningen, idet der kræves sikker lovhjemmel til fravigelse af de almindelige styrelsesregler for kommunen.

Til § 2.

I § 1 i gældende lov (lov nr. 75 af 18. marts 1938 om forandringer i og tillæg til lov om bestyrelsen af Københavns kommunale anliggender af 4. marts 1857 m. m.) er det fastsat, at Københavns kommunalbestyrelse består af borgerrepræsentation og magistrat, idet det videre er fastsat, at borgerrepræsentationen har den besluttende myndighed i kommunens anliggender, medens magistraten har den administrative myndighed. Denne bestemmelse og den deri indeholdte sondring mellem borgerrepræsentationen som den besluttende og magistraten som den administrative myndighed kan give anledning til fortolkningstvivl, bl. a. i forholdet til bestemmelser i speciallovgivningen, der tillægger Københavns kommunalbestyrelse – og ikke enten borgerrepræsentation eller magistrat – beføjelser.

Den for Københavns kommune gældende ordning adskiller sig fra den ordning, der gælder for kommunalbestyrelserne i landets øvrige kommuner. Efter § 2 i lov om kommunernes styrelse styres kommunernes anliggender af de folkevalgte kommunalbestyrelser, dog således at den umiddelbare forvaltning af kommunens anliggender varetages af stående udvalg (lovens § 17) eller i magistratskommuner af magistraten (lovens § 64).

For at afskære fortolkningstvivl og i overensstemmelse med den kompetenceordning, der gælder i landets øvrige kommuner, er det i *stk. 1* præciseret, at borgerrepræsentationen er kommunens højeste myndighed, over for hvis beslutninger der ikke tilkommer magistraten nogen selvstændig modstående beslutningskompetence. Dette udelukker dog på den anden side ikke, at sagsforberedelse og den løbende ekspedition af sager, som efter deres rækkevidde og indhold ikke giver anledning til borgerrepræsentationens stillingtagen, varetages af magistraten i overensstemmelse med styrelsesvedtægtens bestemmelser, jfr. *stk. 2, 1. pkt.*, hyorefter forvaltningen af af kommunens anliggender varetages af magistraten. Denne kompetencefordeling svarer til den, der er gældende i landets øvrige magistratskommuner.

Den foreslåede kompetenceordning er også i overensstemmelse med den ordning af kompetenceforholdene for Københavns kommune, der i 1974–75 blev fastlagt i lov nr. 287 af 26. juni 1975 om kommuneplanlægning (§ 50), og i byggeloven, lov nr., 323 af 26. juni 1975 (§ 31). Efter de nævnte bestemmelser er de beføjelser, der efter de pågældende love tilkommer kommunalbestyrelsen, i Københavns kommune tillagt borgerrepræsentationen, dog således at den umiddelbare forvaltning af de pågældende anliggender varetages af magistraten i overensstemmelse med styrelsesvedtægtens bestemmelser.

I *stk. 2, 2. pkt.*, fastslås, at valget af magistratens medlemmer som hidtil foretages af borgerrepræsentationen, men med den ændring i forhold til gældende lovs § 3, at borgerrepræsentationen for fremtiden kun kan vælge magistratsmedlemmer af sin egen midte. Det har været kritiseret, at enhver, der har valget til folketinget, efter den gældende lov er valgbar til magistraten, uden at det kræves, at den pågældende skal være valgbar til borgerrepræsentationen. Med den foreslåede ændring bliver reglerne om valgbarhedsbetingelsen til magistraten i overensstemmelse med, hvad der gælder for landets øvrige magistratskommuner.

Stk. 3, der indeholder en uddybning af hovedprincippet i *stk. 1* om borgerrepræsentationen som kommunens højeste myndighed, er en videreførelse af de tilsvarende bestemmelser i gældende lovs § 1, stk. 2. Bestemmelsen i *stk. 3, 1. pkt.*, om, at borgerrepræsentationen kan sætte enhver sag, der vedrører kommunen, under behandling og træffe beslutning i denne, følger for så vidt allerede af princippet i *stk. 1*, men tjener til at understrege, at der ikke tillægges magistraten nogen selvstændig kompetence i forhold til borgerrepræsentationen. Bestemmelsen i *stk. 3, 2. pkt.*, svarer til den oplysningspligt over for kommunalbestyrelsen, der i den kommunale styrelseslovs § 22, stk. 1, er fastsat for udvalgene i landets øvrige kommuner.

Bestemmelserne i *stk. 4* og *5* svarer til bestemmelserne i den kommunale styrelseslovs § 2, stk. 2 og 3.

Til kapitel II**Til § 3.**

I lov nr. 29 af 21. februar 1913 om ændring af lov om kommunale valg er det i § 1 bestemt, at antallet af medlemmer af borgerrepræsentationen er 55.

Ligesom tilfældet er for landets øvrige kommuner, jfr. § 5, 1. pkt., i lov om kommunernes styrelse, foreslås, at medlemstallet fremtidig fastsættes i styrelsesvedtægten.